

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/105/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010582
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3820010582.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci proti obžalovanému Ľ. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. januára 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný Ľ. P., B.. XX.X.XXXX P. X., C. L., O. X. J. U., C. R., O. Č. P. P. P. Ú. B. P. O. C. U. H. P. Ú.U. B. P. P. N.,

je vinný, že

1. obvinený dňa 31.7.2020 v čase okolo 20:00 hod. prišiel pod vplyvom alkoholu na adresu svojej sestry poškodenej J. P. v Prievidzi, na Ulicu Okružná ku vchodu č. XX zazvonil na zvonček a po tom, ako sa ho poškodená cez okno opýtala, čo chce, začal jej vulgárne nadávať a posielal ju vulgárnym spôsobom preč, čo následne zopakoval aj približne po jednej hodine a následne okolo 23:05 hod. dňa 31.7.2020 sa opätovne vrátil na miesto a druhovi poškodenej T. Z. uviedol: „Pod' von, ty bastard, aj s tou (vulgárne pomenovanie prostitútky), (vulgárne povedané - zbijem vás)“, následne taktiež pod vplyvom alkoholu dňa 1.8.2020 v čase okolo 19:00 hod. obvinený prišiel na adresu svojej sestry - poškodenej J. P. v Prievidzi na Ulici C. ku vchodu č. XX, kde po tom, ako mu z okna uviedla, že na neho zavolá políciu, opätovne začal poškodenej vulgárne nadávať: „Hej, ty špina? Volaj tvojho (vulgárne pomenovanie pohlavného údu) aj policajtov!“ a po tom, ako poškodená vytočila číslo polície, uviedol: „Za toto skapete. Špina (vulgárny výraz).“, pričom konanie a slová obvineného vzbudili u poškodenej J. P. dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2. hoci obvinenému zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. 14P/27/2017 zo dňa 23.2.2018, právoplatným dňa 28.4.2018, v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č. 14P/27/2017 zo dňa 22.8.2017, právoplatným dňa 15.9.2017, bol zaviazaný prispievať na výživu svojho mal. syna W. P., B.. XX.X.XXXX, mesačne sumou 30% zo sumy životného minima, vždy do 20. dňa predchádzajúceho mesiaca vopred k rukám matky T. K., tejto povinnosti v mieste svojho pobytu v Dolnej Strede, okres Galanta, a v mieste pobytu poškodenej T. K. v Pravenci, okres Prievidza, ako aj všade tam, kde sa zdržiaval od mesiaca september 2018 až doposiaľ, s výnimkou čiastočne uhradeného výživného v mesiaci september 2018 v sume 25,- eur a mesiaci august 2020 vo výške 16,74 eur a riadne uhradeného výživného za mesiace september, október a november 2020 vo výške 88,26 eur, úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, u zamestnávateľa Y. V.O. T., J. U. XXX, N.: XXXXXXXX, za obdobie od 17.4.2018 do 17.7.2018 pracoval len na dohodu o pracovnej činnosti, avšak z dôvodu jeho nepravidelného dochádzania do zamestnania s ním bola ukončená dohoda o pracovnej činnosti a z dôvodu absencie nebol odmeňovaný mzdou, následne v období od 3.10.2018 do 17.12.2018 bol zamestnaný len na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa - J. L. - G., U. XXXX/XX, U., N.C.: XXXXXXXX, následne v období od 11.3.2019 do 20.3.2019 pracoval len na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa H. N.W. T., O. S. XXX/XX, U., N.: XXXXXXXX, kde odpracoval iba 12 hodín a dohoda s ním bola ukončená z dôvodu neustáleho pitia alkoholu, pričom mu na základe tejto dohody bolo vyplatených 40,- eur, následne v období od 10.9.2019

do 16.12.2019 bol zamestnaný len na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa G. U., U..G..C..., N.C.:XXXXXXXX, U. U. Y. XXX/XX, XXX XX Š., následne v období od 10.12.2019 do 10.2.2020 pracoval len na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa G., U..G..C..., U. U. Y. XX, XXX XX B. Z.T., pričom počas celého tohto obdobia nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, tiež tým, že bol v období od 01.2.2020 do 30.4.2020 a v období od 18.5.2020 do 5.6.2020 zamestnaný u zamestnávateľa O. L. H., U..G..C..., N.: XXXXXXXX, U. U.J. R. X/D, XXX XX X. N., kde si nenahlásil vyživovaciu povinnosť a pracovný pomer s ním bol ukončený pre jeho zlé dochádzku a opätovne sa po ukončení jednotlivých pracovných pomerov nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a následne dňa 4.8.2020 vo výkone väzby v ÚVV Ilava neprejavil záujem o zaradenie do práce na pracovisko ručné šitie obuvi a výživné neuhrádzal ani dobrovoľne z prostriedkov na jeho konte, čím zostal oprávnenej T. K. dlhovať na výživnom sumu 672,86 eur,

teda

· v bode 1.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

· v bode 2.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

tým spáchal

· v bode 1.

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

· v bode 2.

prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona,

a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného Ľ. P. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutky uvedené v na hlavnom pojednávaní dňa 19.1.2021

prednesenej obžalobe prokurátora sp. zn. 1Pv 308/20/3307 a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaných skutkov nevykoná a vykoná dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, ktorý sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti, jej spáchanie oľutoval.

S poukazom na uznanie viny obžalovaného mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, a najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty v bode 1. - prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v spojení § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, a v bode 2. - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Štát má záujem na riadnej výchove nezaopatrených osôb. Neoddeliteľnou súčasťou pre vytvorenie podmienok na riadnu výchovu a výživu je i predpoklad mať dostatok finančných prostriedkov, potrebných na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti ako i záujem spoločnosti pred páchatelmi, ktorí svojím konaním - nebezpečnými vyhrážkami narúšajú občianske spolunažívanie.

Súd sa oboznámil i s ďalšími listinnými dôkazmi, správami k osobe obžalovaného a odpisom registra trestov, z ktorých vyplýva, že sa hľadá na jeho osobu, akoby by bol jedenkrát súdne trestaný - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/122/15 v spojení s rozsudkom Okresného Trenčína sp. zn. 3To/95/15, v ktorom pre prečin podľa § 360 odsek 1, 2 písmeno a), b) Trestného zákona a iné mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, tento trest vykonal dňa 18.4.2016. V mieste bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje, nie sú známe žiadne negatívne poznatky. Bol opakovane postihnutý za rôzne priestupky.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ukladal trest za dva prečiny, a preto ukladal trest úhrnný, priznávajúc a zohľadniac obžalovanému dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno l), n) Trestného zákona - že sa spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, a to tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny a súd toto jeho vyhlásenie prijal a tým súd, predovšetkým však prokurátor na hlavnom pojednávaní nevykonával dokazovanie k výroku o vine vo vzťahu k obom skutkom na hlavnom pojednávaní prednesenej obžaloby, na druhej strane však dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, a to, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, a teda vyrovnaný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich, a teda pri ukladaní trestu použitie ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, vidiac, predovšetkým u skutku pod bodom 2. prednesenej obžaloby, predovšetkým dĺžku doby, kedy obžalovaným nebola vyživovacia povinnosť ním plnená, a tým aj povaha nebezpečnosti jeho konania, kedy osoba, na výživu ktorej mal prispievať i tieto prostriedky, bola ukrátená, bola pomerne dlhá, blížiac sa k dobe dlhšej, ktorá by už odôvodňovala aj prísnejšiu právnu kvalifikáciu, ostatné skutočnosti uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, a potom súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bude obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, v dostatočnej miere splnil účel

trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie, považoval ho súd za zákonný, dôvodný a spravodlivý. Nebol názoru, že u obžalovaného je dôvodné použitie ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, tak ako to v záverečnej reči navrhol obhajca, v prípade alternatívy nepoužitia a nepriznania pri ukladaní trestu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno n) Trestného zákona, pretože takúto okolnosť obžalovanému priznal, pri ukladaní trestu pri stanovovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako ich povahy, ich zohľadnil, no na duplicitné zohľadnenie vyhlásenia o vine aj ako okolnosti pre postup podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona už nie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.